

L'ESCAP V L A T

Número 146 | Hivern 2024

Sou la nostra força

Parlem amb Cano i Pili | Camí dels 2.000 | Entrevista a Manel Fuentes | Diem NO

RECEPTA ORIGINAL DEL 1876

100% INGREDIENTS NATURALS. SENSE SULFITS AFEGITS, NI ADDITIUS, NI CONSERVANTS

El canvi és una realitat

Encetem aquesta nova etapa amb una reflexió de John F. Kennedy que volem fer nostra: “El canvi és llei de vida. Qui només miri al passat o al present, es perdrà el futur”. Perquè vuit mesos després de l’entrada de la nova Junta Directiva, el canvi s’ha extès arreu; a la categoria dels primers equips, a la força de la massa social, a la forma de treballar, a la relació amb la comunitat i ara, també, a la publicació oficial del Club.

Un canvi de format de L’Escapvlat que torna com a revista trimestral, amb un disseny i continguts completament renovats. Han estat vuit mesos trepidants, de gaudiment, de sacrifici i d’aprenentatge, que només són l’inici d’una feina incansable per posar el CE Europa a l’alçada que mereix.

Aquest nou L’Escapvlat no és més que la metàfora del que volem pel nostre Club: recordar el nostre passat, celebrar el nostre present i construir el nostre futur.

CRÈDITS

Edició

Club Esportiu Europa

Direcció CE Europa

Àlex López Vendrell

Cap de Redacció

Àngel Garreta

Redacció

Àngel Garreta, Guillem Josa,
Grup d’Història Ramon Vergés,
Àlex López Vendrell i col·laboradors

Maquetació

Anna Blanco

Fotografia

Àngel Garreta, Maria Vidal, Fran Capell,
Xavi de la Ossa, Jordi Batuecas,
agència REMimages i col·laboradors

Contacte L’Escapvlat

promocio@ceeuropa.cat

Impressió

Rotimpres

UN PLE HISTÒRIC A L'ESTADI

Tanquem un 2023 de rècords històrics pel que fa a l'assistència de públic a l'Estadi Nou Sardunya. La casa de l'Europa, inaugurada el 1995 en el mateix lloc on hi havia el vell estadi de Sardunya (1940), no havia registrat fins a la data tant públic dins el recinte per a presenciar partits de competició oficial.

Contra l'Elche, en partit de Copa del Rei, l'Estadi va col·locar per primera vegada un '4' al davant de la xifra total de milers d'espectadors. Ni més ni menys que 4.032 persones van assistir al partit, la xifra més alta mai vista al Nou Sardunya i una de les més importants des de l'època de plata del club a Segona Divisió.

La fotografia feta des de l'aire per un veí del carrer Pau Alsina, amb un estadi ple fins les banderes (literalment), és d'aquelles que quedarà per sempre a la retina dels europeistes en una nit on el resultat no va acompanyar, però on l'Europa va signar una gran victòria social.

Foto: Damià Grané

En fora de joc

JANET

Janet Martínez Escudero
01/02/01

Primer Equip femení (1a RFEF)
2a temporada al club
Demarcació: Portera
Dorsal: 13

Un any sense música o un any sense futbol?

Ara mateix diria que un any sense música. El futbol m'està donant coses molt bones.

Imagina que qui més estimes al món juga a un club que no suportes. Li desitges que tingui èxit?

Sí. Prefereixo la felicitat de la persona.

Tens el poder de canviar un únic fet de la història. Què canviaries?

Milloraria l'economia mundial.

Tens una ampolla al cap. En quina companya confiaries per xutar l'ampolla i no rebre una pilotada?

Em quedaria amb mí mateixa però, si no pot ser, escolliria a la Chami.

Partits de dia o sota els focus?

De dia. Jugar amb focus dificulta la visió en alguns casos.

Si la teva vida fos una pel·lícula, quin títol tindria?

'Son(risas)'

Ets invisible. El primer que faries...

Canviar algunes lleis de la Constitució.

Quin menjar trobes que només t'agrada a tu i a ningú més?

Gall d'indi amb Nutella.

Hi ha alguna cosa de tu que és real però que sembla increïble?

La meva forma de fer riure els altres.

Què és el primer que mires en el teu telèfon quan despertes cada matí?

Instagram o TikTok.

GRUP SOLFINC

***La immobiliària de l'Europa,
sempre al teu costat!***

*1a visita gratuïta als socis
i simpatitzants del CE Europa*

*Patrocinador
del CE Europa*

 934 588 305

 info@solfinc.com

Admin. Finques

Admin. Lloguers

Assessories

Immobilària

Valors de futur

Un article de Guillem Josa

UNA ABRAÇADA DE GOL

Abraçada de gol... Com podem entendre què és si no es viu en primera persona? Com poder-li explicar a algú en què consisteix si no ha estat mai rodejat dels seus companys/es d'equip celebrant l'èxit més gran que que és marcar un gol?

Al llarg dels anys a l'Escola han canviat moltes coses. Han canviat les samarretes, les pilotes amb les que es juguen els partits, les porteries on es marquen els gols, la manera de donar indicacions, el cronòmetre del camp... Fa més de 15 anys que, curs rere curs, cada dissabte passen més de set-cents jugadors i jugadores, tots i totes dirigits pels seus entrenadors i entrenadores. Evidentment, al llarg d'aquests 15 anys, també s'han renovat els jugadors i jugadores, els entrenadors i entrenadores i fins i tot, els coordinadors i directores de l'Escola, cadascú gestionant-la a la seva

manera. Podríem dir que s'han fet molts canvis, moltíssims, mantenint poques coses de l'Escola fundacional. Una de les que es manté, però, és la manera de celebrar els gols.

Fa més de 15 anys que els gols a l'Escola se celebren de la mateixa manera: quan hi ha un gol, tots els jugadors de l'equip -també els que són descansant a la banqueta-corren a l'esprint fins a la seva pròpia porteria i es fonen en una abraçada de gol. Aquesta abraçada és com l'amor, no es pot explicar què se sent, però et fa feliç. Lluny del futbol modern on tots els jugadors tenen la 'seva' celebració, allunyant-se cada vegada més de l'èxit col·lectiu i potenciant l'èxit individual de marcar un gol, a l'Escola som romàntics d'aquest esport i volem seguir pensant que marcar un gol és un èxit col·lectiu, per això les celebracions són sempre d'equip.

Volem que els jugadors gaudeixin del moment de donar-se una abraçada i que l'important no sigui el jugador que ha impactat la pilota per a ficar-la dins la porteria, sinó que el més important sigui l'equip, que és qui hi surt guanyant.

Aquesta temporada tot just s'acaba d'iniciar i, per citar una dada, només en les dues primeres jornades de lliga s'han marcat més de 350 gols repartits en dos dissabtes. 350 moments de molta felicitat, d'emoció, de celebració, d'alegria, de tranquil·litat, de passió i també, perquè no, de ràbia, al veure que la pilota ha entrat a la porteria i toca el millor moment del dissabte: una abraçada de gol.

CASA VICENS: UNIÓ DE VALORS

El camí que van començar junts el Club Esportiu Europa i la Casa Vicens Gaudí suma ja tres temporades i ho fa amb una aposta decidida de Casa Vicens per l'Escola de Futbol de l'entitat escapulada. Després de viure, amb el seu suport, l'estrena del Primer Equip masculí a Segona RFEF i l'ascens del Primer Equip femení a Primera RFEF, en l'actual temporada 2023/2024 Casa Vicens segueix unida a l'Europa per a potenciar, enguany, la formació dels més petits tant en l'àmbit esportiu com de valors, uns valors compartits per totes dues institucions gracies.

“És el tercer any que col·laborem amb l'Europa. Som veïns del barri i els valors que transmetem les dues entitats son semblants. Aquest any li hem donat un gir

especial, que és patrocinar l'Escola, que representa els millors valors d'un club de futbol i un club com l'Europa”, ha declarat Emili Masferrer, Director General de Casa Vicens. “Estem molt contents, satisfets i agraïts que hi hagi empreses gracies que ajudin l'Europa. Casa Vicens ha apostat per nosaltres en moments difícils i hem anat evolucionant la col·laboració fins arribar al format actual en què es troben molt contents. Patrocinar l'Escola lliga molt amb els seus valors i ens omple a ambdues parts per igual”, ha afegit Hèctor Ibar, President del CE Europa.

Els més menuts i menudes de la casa ja llueixen amb orgull el logotip de Casa Vicens Gaudí a les seves samarretes durant els partits de l'Escola.

El 'Top 5': Assistència de públic al Nou Sardunya

4.032
espectadors

EUROPA - ELCHE

Copa del Rei - 01/11/23

El major nombre de públic que ha assistit mai al Nou Sardunya es va donar cita aquest novembre. Ple fins la bandera i 'sold out' d'entrades

EUROPA - ST. ANDREU

Lliga - 17/09/23

El derbi sempre és garantia de les millors entrades de la temporada. Enguany, el derbi amb més públic a casa de la història d'aquesta rivalitat

3.840
espectadors

3.400
espectadors

EUROPA - MONTAÑESA

Lliga - 23/04/23

Per Sant Jordi, campions! Una darrera jornada de lliga amb el títol en joc bé val una assistència com la que va tenir aquest derbi el curs passat

EUROPA - ST. ANDREU

Lliga - 27/11/22

El primer dels dos resultats de 3-0 seguits que el conjunt andreuenc ha encaixat a Gràcia en les darreres dues lligues, aquest a Tercera RFEF

3.350
espectadors

3.140
espectadors

EUROPA - GIRONA

Final Copa Catalunya - 25/03/15

Un rival de luxe i una final de Copa jugada i guanyada a casa davant l'afició. L'Europa va aixecar aquell dia la seva tercera Copa Catalunya

club esportiu
europa

EL FUTBOL QUE
SENTS

LES GLÒRIES HANTORNAT!

Fes-te de l'Europa!

~~60~~ **30€** JOVE

~~125~~ **60€** ORDINARI

~~70~~ **35€** SÈNIOR

**PROMOCIÓ
SEGONA VOLTA**

Consulta la resta de preus
escanejant el codi QR o a ceeuropa.cat

Fins a un 50% de
descompte!

De cara a la galeria

El primer trimestre de la temporada ens ha deixat diferents imatges destacades. A dalt a l'esquerra, el gol d'Àlex Pla que certificava el primer triomf del Primer Equip masculí a Segona RFEF. Al seu costat, l'èxit del Cadet B al Memorial al Juanma Cabanas. Al mig, Servetti celebra el triomf per 3-0 contra el Sant Andreu. Sobre aquestes línies, el Primer Equip femení derrotat 2-1 el Barcelona B al Nou Sardenya. Al costat d'aquest text, inici de la lliga a l'Escola de futbol.

Life is short, it's up to you

www.autocaresizaro.com

 CaixaEnginyers
BANCA COOPERATIVA

La teva primera nòmina, viatjar,
estudiar el que vulguis, anar
d'Erasmus, estalviar...

T'oferim serveis que
s'adapten **al teu estil
de vida**

Esbrina-ho a
www.caixaenginyers.com

La nostra història

Un article de Xavier Vidal (Grup d'Història Ramon Vergés)

BUTLLETINS I REVISTES DEL CLUB

tinuada, apareixien a cada partit que l'Europa jugava a casa. Cal destacar d'aquesta època un fet que ara seria difícil de veure, la temporada 58/59 la publicació sortia amb la col·laboració del diari Dicen, on al seu interior apareixien les claus del 'Marcador Simultáneo Dardo', que servia per seguir la jornada. Només va durar un curs, ja que entre d'altres coses es parlava poc del Club.

La temporada 65/66 es va apostar per deixar el format revista i passar a un diari que es titulava 'CD Europa. El Club de Gràcia i Barcelona'. Als anys 70 imperava la fotografia d'un jugador en portada i en el seu interior molta lletra i literatura. És en aquests anys on comencen a aparèixer els articles històrics de Ramon Vergés, col·laboració que va mantenir durant dècades. Tots ells, butlletins amb una gran quantitat de dades històriques que es van publicar fins els anys 90.

És a tocar del final de segle quan apareixen els primers butlletins amb les fotografies en color, concretament l'any 1998. Pel nou segle va veure la llum el 'Sempre Endavant', una revista d'una gran qualitat tipogràfica que ja llavors competia amb internet i la pàgina web oficial del club. Finalment, el febrer del 2010 apareix 'L'Escapvlat', que ja no només conviu amb internet sinó que lluita per a que no mori la informació impresa. Tretze anys ben bons acumula. Ara, com si fos Astèrix, L'Escapvlat resisteix renovat contra l'era que vol matar el paper. Força i endavant!

En un món digital on tot es fa mitjançant un clic, s'ha de posar en valor que el club, tot i estar a l'avantguarda de les noves tecnologies, encara aposti pel format clàssic del paper per tal de comunicar-se amb els socis i sòcies i el seu entorn.

El nou L'Escapvlat que el lector o lectora té ara a les mans ve d'una llarga tradició de butlletins, diaris i revistes que el club ha editat des de fa dècades. Tot i fer el Club publicacions puntuals des de les primeres dècades de vida de l'Europa, a meitat dels 50 del segle passat trobem els primers butlletins que, d'una manera con-

REGALA EUROPA

BOTIGA.CEEUROPA.CAT

1907

adidas

L'Entorn del Sardenya

Un article d'Albert Balanzà (Director de L'Independent)

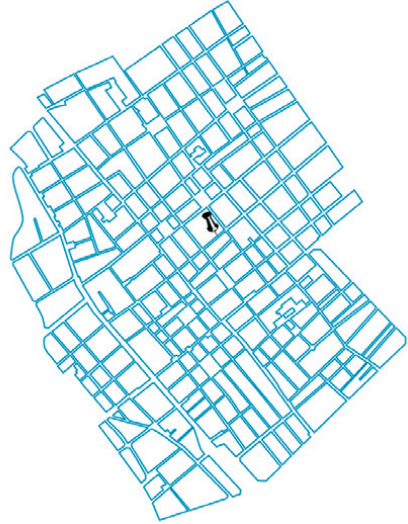
L'INDEPENDENT DE GRÀCIA

L'Independent de Gràcia som el setmanari local del districte, que s'edita des de l'agost del 2000 i que ja és a prop de publicar un miler de números. Cada setmana arribem a 700 punts de distribució amb 8.000 exemplars i ens financem principalment a través de la publicitat i dels associats, ja que és el principal projecte de l'Associació Cultural L'Independent de Gràcia amb el suport de Dbcoop i GPL.

El nostre model informatiu, estructurat en paper, web i xarxes amb les seccions clàssiques de Política, Societat, Opinió, Esports i Cultura, s'adreça als 120.000 veïns de Gràcia i per això es reivindica local, que no localista. En aquest sentit, L'Independent entra setmanalment en la lluita per la informació pròpia i exclusiva i en l'aprofundiment de la comunicació de proximitat aspirant a oferir la màxima qualitat i ho fa en competència directa amb la premsa de caràcter generalista que també treballa les notícies de ciutat i que, per tant, té Gràcia com un dels àmbits de dedicació.

Per fer aquesta feina, la redacció compta amb tres redactors a mitja jornada, un comercial i un maquetador, però també amb una àmplia xarxa de col·laboradors i veïns que acaben sent els nostres ulls i orelles a l'hora de fer un producte representatiu de totes les sensibilitats de la Vila. Així doncs, des d'aquest àmbit local reivindicuem la pluralitat, el batec institucional i el de cada col·lectiu organitzat, posant naturalment les línies vermelles enfront de la intolerància, la manca de

VILA DE GRÀCIA

 L'INDEPENDENT
c/ La Perla, 31

respecte i la discriminació. Aquesta és la nostra línia editorial i aquests són els nostres principis, els del periodisme cívic.

Si voleu que L'Independent se segueixi enfortint (perquè aquesta és una persistència constant i diària), llegiu-nos, parleu de nosaltres i, sobretot, confieu en el periodisme.

També podeu fer-vos socis de l'Associació Cultural L'Independent de Gràcia i encara ens tindrem més a prop, per participar no només en les assemblees o rebre el setmanari a casa, sinó per seguir construint un projecte independent al servei de Gràcia.

Samarreta casual CE Europa

Samarreta Sagrada Família retro

Dessuadora casual CE Europa

Dessuadora casual CE Europa

Samarreta casual CE Europa

Samarreta Sagrada Família retro

Una entrevista d'Àngel Garreta

ÀLEX I PILI

ELS 'CAPIS'

"Quan entres a l'Europa descobreixes una forma diferent de viure el futbol"

Duen l'escut del club de la seva vida prop del cor i també al braç, representant la figura de capitans. Àlex Cano (15 temporades al club) i Pili Porta (11) segueixen fent gaudir l'afició sobre el terreny de joc en l'etapa final de les seves carreres. Dos noms propis que estaran lligats per sempre més a la història de l'Europa i que acumulen a les seves esquenes títols i ascensos que formaran part del record de l'actual era escapulada.

Pili i Àlex, quan mireu enrere i penseu en tots els anys que fa que defenseu la samarreta de l'Europa, quin pensament us ve al cap?

(Pili) - L'ascens de l'any passat de Segona RFEF a Primera RFEF. Primer amb una entrada de públic brutal al partit d'anada a casa i l'ascens que assolim a Bunyol contra el Levante, uns dies impossibles d'oblidar.

(Àlex) - El dia del Cerdanyola al Nou Sardenya, el del primer ascens de Tercera a Segona RFEF. Duia 13 anys al club intentant l'ascens de totes les maneres possibles, refusant ofertes de categories superiors, perdent play-offs... tot per voler pujar amb l'Europa i aquell dia va fer que tot l'esforç hagués valgut la pena.

Considereu que heu assolit amb la samarreta escapulada tots els reptes que somiàveu fa més de deu anys quan vau entrar al club?

(P) - Sincerament no hauria imaginat mai tot el que ha passat. Jo venia a l'Europa per a reiniciar la meua carrera i no podia pensar que estimaria tant aquest club i que també em sentís tant estimada.

(À) - Totalment. Estic orgullós de tot el que ens ha passat i hem viscut a nivell esportiu, col·lectiu i personal. Aquí he crescut com a persona i jugador, rebent l'estima de tothom. L'afició m'ha fet sentir com una peça important del club i endur-se això per sempre és de les millors coses que et poden passar.

En què heu vist que ha canviat l'Europa, en qualsevol dels seus aspectes, en tots aquests anys?

(P) - En clau de futbol femení, que és el que em toca de prop, la progressió ha estat brutal de com estava quan vaig arribar i com està ara, no només a nivell de Primer Equip, sinó també de base.

Tenim unes generacions molt bones de jugadores que aniran pujant i també hem augmentat de recursos a la primera plantilla. Ens sentim molt estimades i molt ben cuidades al femení.

(À) - Han canviat les aspiracions i les mentalitats. Es vol tornar a la dimensió que tenia històricament l'Europa. El Club havia estat temps enrere alguns anys veient-les

ÀLEX CANO: "AQUÍ HE CRESCUT COM A PERSONA I JUGADOR"

venir, i ara hi ha ambició d'anar per les coses, a nivell esportiu i també social. El Club està creixent i tot està canviant. Tots anem units en fer l'Europa més gran i fer complir allò que es canta que 'les glòries tornaran'.

Aquests canvis creieu que seran sostinguts en el temps i que canviaran la dimensió que tenia fins ara l'Europa al segle XXI?

(P) - Hem aconseguit dur l'escut de l'Europa a grans nivells catalans i estatals amb diversos dels equips del Club. Tothom comença a saber com és l'Europa, quina

afició té, quina forma de ser el defineix i quins èxits ha assolit. Aquest ha de ser el camí a seguir i d'aquí ja no podem anar enrere.

(À) - Ara tenim un perfil de club molt més jove a nivell directiu, a nivell afició, a nivell de responsables de coordinacions i altres departaments. És una generació que ha de dur el club endavant, cadascú des de la seva àrea, durant els propers 30 anys. Si seguim en aquesta línia la situació en què estem ara ha de ser el mínim punt de partida.

I si el club va canviant de dimensió de mica en mica, creieu que el Nou Sardenya se'ns pot arribar a quedar petit a nivell de prestacions, estructura i capacitat?

(P) - Actualment s'està veient que cada vegada ve més gent. Al marge dels mèrits esportius, al darrere hi ha un gran treball en l'aspecte social i de xarxes. La repercussió del club ara és molt més gran. Estem normalitzant entrades de 2.000 persones al masculí i gairebé 1.000 al femení i això no és normal al nostre voltant.

(À) - Jo crec que sí. En els partits especials ja arribem puntualment al 100% de la capacitat de públic. El nostre sostre són 4.000 persones que són les que hi caben, però no sabem si en alguns partits hauríem pogut posar 5.000 o 6.000 si l'estadi fos d'aquesta capacitat. L'Europa ha millorat molt en pocs anys i d'aquí a un temps, si la progressió segueix així, s'haurà de mirar com el club pot estar ben encaixat també a nivell d'instal·lacions, perquè ja no és la capacitat de públic sinó també de serveis, terreny de joc, dimensions i altres aspectes que cada vegada s'exigeix normativament que siguin més professionals.

Us queda bateria encara? Fins quan us veieu jugant a futbol?

(P) - Ui (riu), no ho se... Sempre he dit que fins que em donin les cames i em senti útil i important sobre la gespa. Això sí, l'any que em retiri ho faré al Nou Sardenya amb la meva afició i el meu equip.

(À) - No sabia dir. Intueixo que no em queda poc, sinó més temps. Soc titular de forma habitual, jugo la majoria de minuts i em perdo pocs partits, tots aquests per alguna sanció o lesió puntual. Veig que encara tinc corda perquè físicament em trobo bé. El que més m'agrada és venir al Nou Sardenya a entrenar i jugar, així que no crec que plegui en un o dos anys. Dubto que se m'acabi la corda, però això ho marcarà el dia a dia. Ara per ara no ho veig proper.

Si li demanem als socis per un binomi de jugadors, durant la darrera dècada tots dirien que Cano i Alberto en l'equip masculí i Andrea i Pili Porta en el femení. Com us trobeu en el primer curs sense la vostra habitual parella de ball al camp?

(P) - Per mi no ha estat fàcil començar la pretemporada d'enguany. No tenir l'Andrea al meu costat al vestidor se m'ha fet molt estrany. Era la meva còmplice i amb una mirada ens ho podíem dir tot. Ara m'ha tocat assumir el rol de primera capitana i no és que sigui una pressió, però es que l'Andrea ha fet una gran feina i ha deixat un gran llegat.

(À) - Trobo a faltar l'Alberto al camp. Tinc la sort que encara el tinc fora, a la banqueta i al vestidor i per això no ha estat una desconexió total, però sí que sobre la gespa miro al costat i encara em costa veure que no hi és.

Creieu que Alberto i Andrea hantingut el tipus de comiat que tothom hauria desitjat en aquest Club?

(P) - Han tingut un gran homenatge a l'alçada del que han sigut ells al club com a futbolistes i com a persones i la marca que han deixat per sempre. Els seus noms seran llegenda i el reconeixement ha anat de la mà del que ells han donat pel Club. Ja m'agradaria a mi un homenatge així.

(À) - Han deixat el club dues institucions de l'Europa i molts altres futbolistes hau-

PILI PORTA: "NO HAURIA IMAGINAT MAI ESTIMAR TANT AQUEST CLUB"

rien volgut marxar així dels respectius clubs. Han sigut dos jugadors molt grans i el reconeixement ha fet honor a aquesta grandesa.

En un sol estiu l'Europa ha més que doblat la seva massa social. Ho atribueixes a alguna cosa més que els èxits esportius?

(P) - La marca social de l'Europa va més enllà de si vaig a veure a un equip o l'altre o si guanya o perd. Finalment et sents identificada amb els valors que transmet. Fins i tot hi ha gent que s'ha fet sòcia que

sap que, per temps disponible, anirà a pocs partits, però que s'hi vol adherir i comprometre, i això ho provoca no només un ascens de categoria.

(À) - El club s'ha tornat més atractiu en els darrers temps amb campanyes, comunicació, activitats socials... i això ha anat acompanyat d'un esforç esportiu, des de l'aspecte institucional fins deixar-se la pell per la samarreta a la gespa per part dels principals equips. Tothom hi ha aportat el seu gra de sorra.

Tots els equips de qualsevol categoria treuen pit de tenir uns valors o altres. Creieu que, amb encerts i errors, l'Europa és dels pocs que s'ho aplica de veritat?

(P) - Ho hem pogut veure amb la campanya del 'Diem NO' i la reacció del Club a alguns episodis delicats com la transfòbia a xarxes socials. S'apliquen aquests valors perquè s'hi creu.

(À) - L'Europa es diferencia de la resta perquè es mulla en aspectes delicats. Molt sovint l'Europa es mulla el primer de tots quan encara molts clubs tenen por a reaccionar o al què dirà la gent.

Després del futbol en actiu, què vindrà a la vostra vida? Entrenar? Direcció esportiva? Presidir l'Europa?...

(P) - Segurament seguiré vinculada al Club d'alguna manera, no se com. Un any sabàtic possiblement el passaré, però després no m'aguantaré les ganes. També sóc sòcia i participaré activament del club. Entrenar? Estaria bé. Coordinar tampoc em desagradaria... presidir ja és massa responsabilitat!

(À) - M'agrada pensar tant en entrenar com en la direcció esportiva. M'estic traient els carnets de tècnic. Vinculat al futbol hi seguiré segur però presidir no està dins les meves intencions. Jo al futbol només miro cap a la gespa.

camí
dels

2.000

socis
i sòcies

L'augment del número de socis i sòcies de l'Europa ha esclatat aquest passat estiu fins superar el doble de carnets de la temporada passada. El Club ha despertat un nou sentiment de pertinença.

Un reportatge d'Àngel Garreta
Fotografies de Jordi Batuecas i Pau Colomer

Doblar la massa social dues vegades en tres anys. Això, que és molt fàcil de dir i extremadament complicat d'assolir, és el que ha fet el Club Esportiu Europa des de l'estiu de l'any 2021. El creixement esportiu dels principals equips ha vingut acompanyat d'una recollida de fruits a nivells socials, fruits d'unes llavors que ja es venien plantant des de l'any 2015 gràcies a diferents penyes, comissions de treball, persones anònimes i departaments del Club.

Evidentment que els resultats esportius sempre són un motor d'impuls per a qualsevol entitat. Com es diu col·loquialment, 'pujar-se al carro' és un fet habitual en les persones i forma part indestruïble de la condició humana i de la nostra manera de fer com a societat. Sigui com sigui que a cadascú se li desperta l'Europa per dins, tota forma de vinculació al Club sempre és benvinguda. No se sap mai quin factor pot despertar en una persona el fet d'apropar-se a uns colors i acabar amb un profund enamorament futbolístic. Pot ser un ascens, però també un bon partit aïllat enmig d'una temporada. Fins i tot pot ser una derrota, com la del passat partit de Copa del Rei contra l'Elche amb el Nou Sardanya ple com mai a la història i on l'Europa va fer mèrits per complicar-li l'eliminatòria a un equip de la Segona Divisió de la lliga professional.

Un bon esmorzar al bar de l'Estadi o que hagi acompanyat un amic o familiar a veure un partit et pot provocar per dins un abans i un després a la teva vida pràcticament sense pensar-hi. Viure l'experiència de l'Europa és el que han anat cultivant les diferents àrees de treball, penyes i col·laboradors des de fa uns anys i que ara explota en dimensió.

EL DIA DEL PUNT DE NO RETURN

Dinou de juliol de l'any 2020. Es juga el play-off d'ascens a Segona B de la temporada de la pandèmia de la Covid-19. Després d'una temporada a molt bon nivell i que es va veure interrompuda després de la jornada 27 (el 7 de març), durant l'estiu es va disputar, un cop autoritzat el retorn del futbol més modest, el play-off d'ascens de Tercera Divisió amb l'Europa mentalitzat per a aconseguir el que feia 26 anys que no aconseguia. A Badalona, escenari neutral de la promoció d'ascens, l'Europa no va poder passar de les semifinals contra el Terrassa (1-0) i va veure's abocat a jugar una temporada més a Tercera.

Va ser llavors quan tot va canviar: mentre els jugadors d'altres equips del play-off que també van punxar en el seu partit de la promoció eren increpats per una part de la seva pròpia afició a Badalona mateix, en la tornada de l'equip europeista en autocar al Nou Sardanya -ja per la nit- desenes de socis i aficionats de l'Europa van rebre els jugadors amb aplaudiments i càntics. Va ser un moment tan emocionant que el capità Àlex Cano i d'altres jugadors de la plantilla no van poder contenir les llàgrimes. Molts dels presents en aquella escena ho vam tenir clar: això marcava un abans i un després. No guanyar ja no

**EL CLUB TENIA
450 SOCIS FA
QUATRE ANYS.
ARA EN TÉ MÉS
DEL QUÀDRUPLE**

era criticat i recriminat, sinó que l'esforç i la lluita eren valorades i recompensades. L'europeisme havia fet un 'clic' mental, havia instaurat un punt de no retorn. Es tenia aquesta sensació i es va confirmar la temporada següent amb el títol de lliga de Tercera i l'ascens directe.

DOS AUGMENTS SEGUITS

L'estrena de la nova categoria de Segona RFEF va venir acompanyada d'un creixement social sense precedents, ja no en nombre total de socis -l'Europa n'havia tingut milers en les glorioses èpoques dels anys 20 i 60 del segle passat-, sinó en proporció de creixement. S'havia passat de vora 450 carnets a prop de 900 en un es-

tiu. De forma pràcticament inèdita s'havia aconseguit doblar la massa social. Malgrat no poder mantenir la categoria en l'any de l'estrena a Segona RFEF, el creixement de carnets de l'Europa ja no va tenir aturador i a l'èxit de l'equip masculí s'hi va sumar la primera plantilla femenina amb l'ascens a Segona RFEF.

El fet que l'equip masculí tornés a pujar immediatament un any després, de nou com a campió, sumat al doblet d'ascensos del femení situant-se a Primera RFEF (la divisió de plata del futbol) i una campanya de captació valenta i decidida van provocar el passat estiu una nova multiplicació de socis, aquest cop fins a fregar, a finals d'aquest 2023, els 1.800 europeistes de carnet que són socis i sòcies de ple dret.

UN PRESENT MIRANT AL FUTUR

Sota el lema 'El futbol que Sents' (que juga amb la doble accepció de la paraula sentir com a sentiment i sentir com a proximitat dels sons del futbol), aquest estiu la nova Junta Directiva de l'entitat engegava una campanya de captació de socis i sòcies ambiciosa per a col·locar per primera vegada en dècades una xifra de 4 dígitos al comptar el número total de socis i sòcies.

Es podia intuir, per la proximitat de la xifra total de carnets de la temporada anterior, que superar els 1.000 socis i sòcies seria un objectiu factible a les poques setmanes de campanya, però l'èxit de la mateixa ha superat fins i tot algunes de les previsions més optimistes, arribant a la publicació d'aquesta revista amb la mas-

sa social a tocar de 1.800 carnets sumant totes les categories, franges d'edat i condicions de la massa social. La promoció d'estiu de la rebaixa de preus va tenir un impacte clau en aquesta multiplicació.

Enguany, el carnet del CE Europa cobreix per primera vegada tres modalitats de taquilla: a l'Estadi Nou Sardinya. La temporada 2023/2024 té accés via taquilla (o de franc via carnet) pels duels del Primer Equip masculí a Segona RFEF, Primer Equip femení a Primera RFEF i Filial masculí a la Lliga Elit. La campanya de preus rebaixats, sumada a aquest 'plus' de partits que ja estan pagats amb el carnet han fet que el valor d'associar-se a l'Europa hagi crescut també en paral·lel a l'augment d'altres de soci i sòcia.

UN CLUB MÉS FEMENÍ

Un dels punts amb un creixement més notable de la campanya de socis i sòcies és l'augment de dones abonades al CE Europa. En tot moment de la campanya, les dones que ho han sol·licitat han gaudit d'un descompte acumulable d'un 20% extra per afavorir l'entrada femenina al club i ajudar, d'aquesta manera, a fer més lleugera -a nivell de vinculació esportiva- la càrrega de l'escletxa salarial que tenen les dones al nostre país, una iniciativa molt aplaudida per diverses entitats socials i feministes que ha aconseguit que un 23'5% de dones formin part de les noves altes de socis d'aquesta temporada i passar, d'aquesta manera, la massa social femenina global de l'entitat d'un 14% del club a un 19'5% del total d'associats sumant totes les modalitats possibles.

EUROPEISME EN TOT MOMENT

Des del CE Europa es busca que la força que està adquirint el creixement social de l'entitat no minvi, podent fer-se soci o sòcia tota la temporada i amb una promoció especial per a la segona volta amb una nova reducció de preus ajustats a la durada del calendari restant de competicions.

És clar que el nou nivell social que ha acumulat l'Europa en els darrers tres cursos esportius ha de suposar un salt endavant, un despertar del sentiment europeista i l'arribada de gent que està començant a compartir una forma de ser molt particular i un arrelament que no ha d'estar necessàriament vinculat cada any a èxits esportius. No som de l'Europa pels títols, perquè llavors només seríem d'equips de l'elit de les primeres divisions. Som de l'Europa per com és, allà on sigui.

 fruteriasmoreno

 fruteriasmoreno1972

FRUITA I VERDURA DEL MERCAT A CASA TEVA!

PROMOCIÓ!

20% de descompte
en la primera compra online
amb el codi EUROPA20

PATROCINADOR DEL CE EUROPA

L'Europeista il·lustre

Conversant amb Àlex López Vendrell

MANEL FUENTES

“Estem vivint un creixement històric que s'ha d'aprofitar”

Manel Fuentes Muixí (Barcelona, 1971) és europeïsta d'adopció per la via filial. La filla juga al juvenil i fa temps que va capbussar-lo dins la febre escapulada. Parlem de l'Europa, de futbol i de la vida amb una de les cares televisives més il·lustres del nostre país.

La Bruna està a les categories inferiors des de fa molts anys. Va començar jugant a futbol sala i, quan va voler fer el salt a futbol gran, de seguida vam veure que l'Europa era dels equips que més cuidava i potenciava el futbol femení. Tant ella com la resta de la família vam trobar un club amb uns valors meravellosos i un entorn familiar idoni per gaudir del futbol i tot el que l'envolta.

✖ ✖ ✖ ✖

Des que ella va començar a jugar a futbol hem vist com el futbol femení ha crescut moltíssim i ara ha esclatat com una moda. Però clubs com l'Europa que ja hi van fer una aposta decidida en el seu dia, tenen una posició d'avantatge i es nota quan es compara amb d'altres. La Nany i la resta de l'organigrama estan fent una feina encomiable. Tots els pares i mares estem molt satisfets del rigor tècnic i de formació que hi ha.

Cal dir també que veiem com actualment el club està fent una aposta decidida per igualar les condicions del masculí i el femení. Avui dia, les famílies notem que ara que hi ha una relació i un 'feedback' amb els jugadors i les jugadores que en altres temps havíem trobat a faltar.

✖ ✖ ✖ ✖

Jo, que em passo mitja vida a Madrid, noto que cada vegada més gent del meu entorn de la capital sap el que és l'Europa i què representa. Recentment, amb el partit de Copa del Rei que va batre els rècords d'assistència al Nou Sardenya, molta gent en parlava. Crec que és un club que a poc a poc està prenent una dimensió que transcendeix l'àmbit més purament local. Amb la Bruna gaudim de la família escapulada, no només quan juga ella: també vol anar al Nou Sardenya o viatjar a veure el Primer Equip, si hi ha un partit que sigui important en joc.

Es nota que ara hi ha un gruix de gent molt potent que vol fer que tot això creixi, entre les famílies, els jugadors i els aficionats. Partits com el de l'Elx fan que es posi el focus al damunt i es generi afició nova. La gent sent que estem escrivint la nostra pròpia història.

Salvant les distàncies, el 'boom' que ha patit el Girona també pot arribar a passar amb equips d'aquesta dimensió i d'aquesta tradició. Penso que el club té una oportunitat increïble que ha d'aprofitar, però cuidant sempre de no perdre la seva identitat. Aquesta és l'única por que podria tenir: que un creixement massa gran pugui fer perdre l'essència i l'autenticitat.

Si comparo la meva infatesa amb la dels meus fills, veig que el futbol ha canviat moltíssim. Quan jo era petit vivia a Vallvidrera i jugava de porter a la plaça del poble. Llavors no ens deixaven jugar al pati de l'escola. A més, si perdies una pilota era molt difícil aconseguir una de nova: tenir una de bona, una Mikasa, per exemple, ja era la bomba. Ja d'adolescent vaig jugar al juvenil del Vallvidrera i després a l'amateur. Pel mig em va voler fitxar l'Horta i amb la selecció de la Universitat Autònoma vam poder jugar el campionat d'Espanya a Valladolid i a Salamanca, el següent any.

Vaig jugar el just per poder gaudir del futbol sense patir la part dolenta de competir de forma més exigent. Recordo que per mi jugar a la Magòria o a l'Escola Industrial ja era el màxim. Avui en dia tot és diferent, el nivell d'exigència i d'organització d'un club com l'Europa és incompara-

ble a la meva època. Ja quan vaig començar a la tele, vaig decidir deixar-ho perquè no em podia permetre perdre una feina per culpa d'alguna lesió.

La meva trajectòria professional va començar amb les transmissions del Puyal. Llavors, als anys 90, els periodistes podíem entrar als vestuaris, viatjàvem amb els jugadors, sortíem de festa amb ells, si algú tenia un problema personal te'l feia saber però tú no el publicaves, hi havia entrenadors que em volien vendre el seu cotxe... Situacions impensables en l'actualitat. Aquella és l'etapa que més em va divertir professionalment. Recordo que a l'avió amb els jugadors del Barça agafava el micro i començava a imitar al Ronaldo, al Guardiola o al Luis Enrique davant de tots. Ara tot és diferent.

El futbol d'elit s'ha allunyat bastant dels aficionats i dels periodistes i crec que això també explica el creixement del futbol popular. Per fi, veiem com equips amb tanta tradició, com l'Europa o el Sant Andreu, s'hi aglutina molta gent que viu el club com una part molt important de la seva vida social. Això és molt semblant al que passa a Anglaterra, on sempre s'ha cuidat molt el futbol més modest. Fins i tot, aquest futbol de proximitat acaba sent molt més atractiu per turistes que poden preferir anar a veure un partit al Nou Sardenya perquè és molt més autèntic.

He de reconèixer que jo pateixo més presentant un programa de televisió, per exemple, que veient un partit de futbol de la meua filla. Quan t'has de posar davant de quatre milions d'espectadors hi ha

moltes coses que depenen d'un mateix i la pressió és altíssima. Veient els partits de futbol sobretot gaudeixo: la veritat és que al futbol femení trobo que hi ha un ambient més sa i més educat que al masculí. Quan anava a veure partits del meu fill, el Max, a vegades m'avergonyia del mal exemple que estàvem donant alguns pares a la graderia. Soc dels que pensa que, per sobre de tot, els nois i les noies han de divertir-se i aprendre fent esport, més enllà de guanyar o perdre puntualment un partit.

× × × ×

És cert que el futbol i el món de l'espectacle, del que en formo part activa, tenen molts punts en comú. Si pensem en ter-

mes sociològics, podem concloure que la música i el futbol tenen com a missió generar una identitat, més enllà del concert o partit concret. Necessiten transmetre un estil reconeixible amb el qual s'identifiquin els seguidors. Et pot agradar la música en general, però el que t'emociona és un estil i un artista en concret. En el futbol també passa: un segueix un equip per com juga, pels valors i pel que transmet.

× × × ×

Si hi ha un discurs coherent amb qui ets, és molt més possible fer créixer l'afició que et segueix. Ser reconeixible i adaptar-se als nous temps: aquests són els dos ingredients que et poden portar èxits tant al futbol com al món de l'espectacle.

Temps afegit

Un text de la 'Comissió Diem NO'

PROTEGIR ELS VALORS

La 'Comissió Diem NO' es va crear el juny del 2023 amb la finalitat de difondre, defensar i posar en pràctica els valors del Club en la seva (i nostra) lluita contra l'homofòbia, el masclisme, el feixisme, el racisme i el bullying. Ho fa mitjançant, entre d'altres, la creació de protocols específics de protecció de la infància i de l'adolescència ("anti-bullying") i contra l'assetjament sexual, però també a través de la sensibilització, la formació, la difusió i la prevenció.

Actualment, la comissió està formada per cinc membres permanents: Olga Carreras (sòcia i mare de dos nens, un d'ells federat), Verònica Codina (sòcia i coordinadora del futbol sala del Club), Aina Asín, Maria Corbera i Marta Saladié (aquestes tres últimes, sòcies). Tot i així, som una comissió oberta a tothom qui estigui interessat en treballar perquè els va-

lors del nostre Club siguin quelcom més que un article escrit dins d'uns Estatuts.

Actualment estem treballant en la creació dels protocols esmentats amb l'ajuda d'entitats i persones especialitzades en la matèria. És un procés que requereix temps, però els bons plats es cuinen a foc lent i nosaltres volem fer les coses ben fetes.

Tenim moltes idees i ens sobren les ganes de treballar per millorar i fer més gran el nostre Club. Un club esportiu no només se sosté pels resultats esportius -certament importants, no ho neguem pas- sinó també pels seus valors, els quals hem de consolidar dia rere dia.

Aprofitem l'avinentesa per facilitar-vos el nostre correu electrònic de contacte (diemno@ceeuropa.cat) per si voleu venir a conèixer-nos o contactar amb nosaltres per qualsevol altra qüestió. I sinó, ens veiem al Nou Sardenya!

FORN DE
Sant Tirs

el pa
amb més
gràcia

Gran de Gràcia, 70 · 932 185 698

Astúries, 13 · 932 378 492

Verdi, 54 · 932 371 829

Mercat Abaceria (parada 41) · 932 855 055

Mercat Llibertat (parades 80-81) · 932 371 829

SERGI CASTELLÀ
VIDRES I MIRALLS, SL

932 17 43 16 / 687 781 645

Carrer Verdi, 96

www.sergicastella.com

Som **professionals** del **vidre** que
gaudim de la **nostra feina**.

INSTAL

AL SERVEI DE LA COMUNITAT, S.L.

Més de 25 anys oferint els millors serveis.

SERVEI TÈCNIC

FERMAX

Instal·la garantint la millor
seguretat i qualitat.
Ens adaptem a cada necessitat.

PREU ESPECIAL EN INSTAL·LACIÓ DE VIDEOPORTERS PELS EUROPEISTES!

c/Verdi, 239, local.

T. 932 10 29 95 / 606 32 85 83

instalservei@instalservei.com

L'Estrella
· mercat de Gràcia ·

SERVEI A DOMICILI
GRATUÏT

Comprant a 5 parades

MÍNIM 10€ A CADASCUNA

SI NO ES COMPLEIX, COST DEL REPARTIMENT 3€

CLÍNICA NOSTRA
SENYORA DEL REMEI

Grup Salut Remei

UN NOU SERVEI D'URGÈNCIES SEMPRE AL TEU COSTAT

280 m² de nous espais més
amplis, còmodes i moderns.

Equips mèdics de **totes les
especialitats**, presencials i/o
localitzables.

Disponible les **24 hores** del dia
els **365 dies** de l'any.

Treballem amb les **principals
asseguradores de Salut**.

 CLÍNICA NOSTRA
SENYORA DEL REMEI

Grup Salut Remei

C/ Escorial, 148 - 08024, Barcelona
(Urgències entrada per c/ Escorial, 130)
cremei@clinicaremei.org · www.clinicaremei.org

Demana cita: 932 850 010
Urgències: 932 850 777